

zondag 8 juni 2025, 19:00 uur

Ps. 138: 1, 2

Ps. 138: 3, 4

Ps. 118: 14

Genesis 11: 1 - 9

LvdK 250: 1, 2, 3

Handelingen 2: 1 - 13

LvdK 250: 4, 5

LvdK 247

Ps. 146: 2, 3

Ps. 138: 1, 2

'k Zal met mijn ganse hart Uw eer
Vermelden, HEER, U dank bewijzen;
'k Zal U in 't midden van de goôn,
Op hogen toon, met psalmen prijzen;
Ik zal mij buigen, op Uw eis,
Naar Uw paleis, het hof der ho - ven,
En, om Uw gunst en waarheid saâm,
Uw groten naam eerbiedig loven.

Door al Uw deugden aangespoord,
Hebt Gij Uw woord en trouw verheven.
Gij hebt mijn ziel, op haar gebed,
Verhoord, gered, haar kracht gegeven.
Al 's aardrijks vorsten zullen, HEER,
Uw lof en eer alom doen ho - ren;
Wanneer de rede van Uw mond,
Op 't wereldrond, hun klinkt in d' oren.

Ps. 138: 3, 4

Dan zingen zij, in God verblijd,
Aan Hem gewijd, van 's HEEREN wegen;
Want groot is 's HEEREN heerlijkheid,
Zijn Majesteit ten top gestegen;
Hij slaat toch, schoon oneindig hoog,
Op hen het oog, die need'rig knie - len;
Maar ziet van ver met gramschap aan
Den ijd'len waan der trotse zielen.

Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet, schenkt Gij mij leven;
Is 't, dat mijns vijands gramschap brandt,
Uw rechterhand zal redding geven.
De HEER is zo getrouw, als sterk;
Hij zal Zijn werk voor mij volen - den,
Verlaat niet wat Uw hand begon,
O Levensbron, wil bijstand zenden.

Ps. 118: 14

Gij zijt mijn God, U zal ik loven,
Verhogen Uwe majesteit;
Mijn God, niets gaat Uw roem te boven;
U prijz' ik tot in eeuwigheid.
Laat ieder 's HEEREN goedheid loven,
Want goed is d' Oppermajesteit;
Zijn goedheid gaat het al te boven;
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!

Genesis 11: 1 - 9

De toren van Babel

11 1 Heel de aarde had één taal en eendere woorden.

2 En het gebeurde, toen zij naar het oosten trokken, dat zij een vlakte in het land Sinear vonden. Daar gingen zij wonen.

3 En zij zeiden allen tegen elkaar: Kom, laten wij kleiblokken maken en die goed bakken! En de kleiblokken dienden hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem.

4 En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!

5 Toen daalde de HEERE neer om de stad en de toren te zien die de mensenkinderen aan het bouwen waren,

6 en de HEERE zei: Zie, zij vormen één volk en hebben allen één taal. Dit is het begin van wat zij gaan doen, en nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn.

7 Kom, laten Wij neerdalen en laten Wij hun taal daar verwarren, zodat zij geen van allen elkaars taal zullen begrijpen.

8 Zo verspreidde de HEERE hen vandaar over heel de aarde, en zij hielden op met het bouwen van de stad.

9 Daarom gaf men haar de naam Babel; want daar verwarde de HEERE de taal van heel de aarde, en vandaar verspreidde de HEERE hen over heel de aarde.

LvdK 250: 1, 2, 3

Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,
daal neder waar Gij wordt verwacht.
Verschijn, Lichtengel, in de nacht
van onze geest, verward en trots.

Waar Gij niet zijt, is het bestaan,
is alle denken, alle doen
zo leeg en woest, zo dood, als toen
Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan.

Er is geen licht dan waar Gij zijt,
uw vleugels breidt, uw vleugels strekt,
geen leven, dan waar Gij het wekt
in een gemis dat naar U schreit.

Handelingen 2: 1 - 13

De uitstorting van de Heilige Geest

2 ¹ En toen de dag van het Pinkster *feest* vervuld werd,
waren zij allen eensgezind bijeen.

² En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een
geweldige windvlaag en *dat* vervulde heel het huis waar zij
zaten.

³ En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich
verdeelden, en het zat op ieder van hen.

⁴ En zij werden allen vervuld met *de* Heilige Geest en
begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf
uit te spreken.

⁵ Nu woonden er Joden in Jeruzalem, godvrezende mannen
uit alle volken die er onder de hemel zijn.

6 Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken.

7 En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken?

8 En hoe *kunnen* wij *hen dan* horen, eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?

9 Parthen, Meden en Elamieten en zij die inwoners zijn van Mesopotamië, Judea, Kappadocië, Pontus en Asia,

10 Frygië, Pamfylië, Egypte, en de streken van Libië, dat bij Cyrene *ligt*, alsook de *nu* hier verblijvende Romeinen, zowel Joden als proselieten,

11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken.

12 En zij waren allen buiten zichzelf en raakten in onzekerheid, en de één zei tegen de ander: Wat wil dit *toch* zeggen?

13 Anderen zeiden spottend: Zij zijn vol zoete wijn.

LvdK 250: 4, 5

Hoor, Heilige Geest, wij roepen U!
Kom, wees aanwezig in het woord;
wek onze geest, opdat hij hoort,
wek ons tot leven, hier en nu.

O Heilige Geest, wij zijn verblijd:
Gij immers, eeuwig ondoorgrond,
legt zelf dit lied ons in de mond,
ten teken dat Gij bij ons zijt.

LvdK 247

De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uitgezaaid.

De Geest van God bezielt
wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield
maakt een wat is verdeeld.

Wij zijn in Hem gedoopt
Hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.

Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

De Geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

Ps. 146: 2, 3

Reken niet op mensenwaarde,
want bij mensen is geen baat.
Aarde wordt een mens tot aarde,
als zijn adem uit hem gaat.
Ligt niet alles wat hij wil
met zijn laatste adem stil?

Heil wien Jakobs God wil bijstaan,
heil die God ter hulpe riep.
Want zijn heil zal niet voorbijgaan,
God is trouw aan wat Hij schiep.
Wat in hemel, zee of aard
woont, is in zijn hand bewaard.